

פריס, כ' ניסן תש"ו, יום א', 21.4.46

הבוקר ב-4.30 הטראמי באווירון של TWA כשרה התעופה בקהיר, וברבע לפני

שבע נחתנו בשדה התעופה באורלי ע"י פריס. באחונה (8.15 בבוקר) מבטחי את שכנאי.

מחלון סלפנהי לכשה (מונמריול). הוא מטר שלמני זמן מה קרא טכסס הססקנות ואלו

חזו לחלק עוד בשנת 1946 טאה אלף רטיונות למלימים ולהעלותם בהקדם האפשרי. לבטל חוק

תקרקע, להרשות מכירה קרקעות גלי הכול גזע, אבל להחזיק חוק להסרת ארימים ובעלים קטנים.

שילת הביעה בעלות אכמקלוסיבית לארץ, לא מדינת ערבים ולא מדינת יהודית, איתות בסחוף

ארצות שכנות, הטכר הפלית מהוף שיקול סובת כל הארץ, ולא דווקא בהכנס ערבי, הסוכנות

נדרשת לעקירה הסירור ובניעת עליה ב' - הצרך חסטר לנאמנות (מבלי שידרשו לעיים חובת

הכנדש).

- - - - -

ז"א אין סום הצעה על פתרון סופי, נאמנות ללא חנאית, כלומר הפיכת תוורץ לכוסבת

ברימית, הכרת זכות הארצות השכנות ולטענה בניעת פיתוח, בורט מדיני בשיקול עליה עם

נאמנות (אז - אולי גם גלי עליה), כיסלו אמילו עקרון זכות קליטה כלכלית, הסוכנות

חייבת במניעת טירור ועליה ב' (כל מה שרצה סינגלמון, כיסול עליה בזכות, חוק קרקע

חוש סימנע למענה ההיטבות יהודית - בדיוק הכל כפי שרצה בוויין בהנהלה, ואולי גרוע מזה.

- באו שאול ואהוד, סכחיס על טאה האלף - אמילו הם עוד לא בידינו. משה יביע הנח

לא לבני יום ד' - לא דאב בעוד זמן לוויתא ברמית. גם גולדמן ודוליק עם, לורית

בלונדון.

22.4.46 - שלמן הבוקר לוקר. עמוס באנגלית בליוורמול, יביע חיוט ללונדון, כב ש מאוד

מאד לראותי. ישנה כשבוע בלונדון. ביקשה לוקר לבוא הנח ליום ד'.

- אלווד הביא לי בכתב הנוכח שטלמן לו הבוקר כעש - וחוא גרוע פי כמה ממה שאמר לי משה אהמול.

עשר נקודות:

(א) הדחוף ביותר פינוי המחנות מיהדות אירופה. הרוב הספרדי ישאר. אלה חרופים לצאת צריכים לקבל עזרה העולם כולו - בהקלות כניסה.

(ב) סמכות מידית להכניס לארץ 100,000 קרבנות נציות לחלק הרסיונות עד כמה שאפשר

ב-1946, לדחוף העליה. במהירות ראשונה - זקנים, השוטים, ילדים, פועלים מאומנים

הדרושים לעבודות הקליטה. מזכירים הודעת הסוכנות שלכולם מוכתה הסיכנה. מביעים בטחון שאמריקא תענה במרץ ובנאמנות להגשמת התכנית.

(ג) יש לדחות חביעות אכסלוסיביות על הארץ - היהודים לא יכלטו על הערבים ויהיו. הארץ לא תהיה מדינה ערבית או יהודית, אלא לעתיד לבוא מדינה הסבטיחה אינזכרטים וזכויות לכוסלימים ויהודים ונוצרים במידה שווה. שום גזע לא יוכל לתבוע הארץ לעצמן בלבד.

(ד) כנדרש עד הנאמנות. נאמנות יחיד בעזרת אוסות מאוחדות אירופה.

(ה) השוואת רמת החיים כבלי להוריד רמה יהודית.

(ו) עד לנאמנות תהיה מדיניות השלטון למי הסנדס, ששירותו העלית עליה יהודית.

דוחים הסקפה שאין להרשות עליה נוספה בלי התפשרות הערבים, כי כירושו השתלטות הערבי O.

כן דוחים עליה מאומצת בכוונה תחילה ליצירת רוב למדינה.

בקביעת מידות העלית יש להתחשב בטובת הערבים ויהודים, במצב הכלכלי של הארץ

הכללה ובדרגת הגשמה תכנית הטיהוח.

ספק נבד עליה בלהי חוקית: אין לקבל הנחה שכל יהודי באשר הוא הגנו ארצו א"ר

ויכל לבוא לארץ כבלי להתחשב בחוק.

(ז) יש לבטל את תקנות העברה הקרקע משנת 1940 ולהקים טעור הכבוסס על חומש העברה

כלי הכול קדה ודת עם הנחה מספקת, לאריסים ובעלים זעירים.

נגד סעיף עבודה עברית בקרן קיימת לא רצוי שחלקים יותר כדי גדולים של הארץ

יהיו נמוגים להשקאה, כמו קרן קיימת, קה"ק והוועד.

(ח) הובשו הכניות פיתוח חסובות להנכסהן תרהיב הקליטה והעלה דטת החיים. החכניות

יכשלו באין לוט. כו"ם על הביצוע לא רק עם הסוכנות אלא עם המדינות השכנות הנובעות

ביטול סעיף י"ח של הסנדס.

(ט) חיקונים בחינוך היהודי והערבי, וחובת חינוך כללי במשך הזמן.

(י) יש להקיע כל גמיון מיהודים וערבים להשיע באיומים ובאלימות, ארגון צבאות

בלתי חוקיים ידוכא בכל חוקף. מביעים דעתם שעל הסוכנות לחדש מיד השתוף בדיכוי הסודר

ועליה ב' והשלטת שלום וכדור הדיוטים לכל, בכלל זה לעולים החדשים.

- - - - -

אם ככה - הסכנות גרועות אמילו מנה שיגורתי אמש. אה"צ טלפן לי אמנס טעה

מלונזה שאין זה העתק מדויק, ובכנסם הטלא - היום יעתיקו אותו בשלכותו - יש דברים

פובים שלא נמכרו בטליכון לאהוד, ויש גם דברים גרועים - אבל ברור לי שהתוכן הוא כמי

שהבינתי אותו כריניות בוויין כחצהרתי בחוסמת גדרות נוספות חיסול ככול גם של הסח"ל

ובג של הציוניות, השיכת א"י לבטים צבאי בעין סלמה "דו-לאומית", רבוי עליה להען החלש

עוד יותר כענח הערבים לעצמאות, אבל דכוי הגבול היהודי שלא יגיע חלילה לרוב /גם אז

קשה יהיה לעלול עצמאות) החוסמת היא מגור ההגנה, חיוב הסוכנות לשניעת עליה יהודית -

כלי רטיונו של אסאכ בוויין - והעיקר הכסד אמריקני לעקירת זכות העם היהודי על מולדתו

והסרת בעית חומר מולדת לעם היהודי. ("רוב יהודי אירופה ישאר במקומו"). כנראה שגם

ירי נ.ג. ופ.ש. במעל הזה - המאה אלף בלבלו עשהונותיהם. היקבלו לכל הכחות טאה האלף -

- כלומר שלא על הנייר תהא עוד הצלה - אם ניהא על טרומן שלא יקבל המלצות המחננות להחייבות המלגות, הקונגרס והנשיא - על עליה בלתי מוגבלת שהביא להדינה יהודית.
- בדעון סלפן מגנף שהאווירון האמריקני לא יצא היום, והם יעברו מרים דף סחר -
- אה"צ שיחה ארוכה עם גרינבוט, בעיקר בעניני בנו. במקום משפט יהודי על בנו, הוא דורש משפט על עצמו. הסבחי לו האבסורד שבדבר. כשאסרתי לו שבנו חייב למען וידרוש בידור יהודי, ענה שהוא לא יכל לדורש זאת מבנו. הוא נוסע היום למרסייל.
- פלגרמתי לכוליה שהבעתי הנח אכס, שעכס עודו באנגליה ושאצא בסוף השבוע ללונדון.

- - - - -

כתבתי לסילור ווייז (אצלח להם הנכתב ע"י מ"ר).

"הגעתי אכס הנח מהארץ בדרכי ללונדון. מה נודע לי שהועדה כבר גמרה עבודתה והדו"ח נתקבל על אחד. עובדה זו כמלכדה מילאת אחי חרדה רבה, כי ידעתי פחות או יותר מה שלב רוב חברי הוועדה האנגלים ומהי מדיניותו של בוויין. חבוקר קיבלתי המצית הדו"ח (לא המצית רשמית ומדויקת בכל מילה ומילה, אבל נכונה בחכמה) - ונתברר לי שלא רק היתה חרדתי מוצדקת, אלא שאנו עומדים בפני משבר חמור שאין כוחו.

אך אתן החילה סעיפי הדו"ח כפי שהם ואוסיף לבסוף הערותי. מסקנות הוועדה הן אלו - ראה עמוד 2, 3, 4).

- הערבים בלי ספק ימהאו, כי מכהינה עורמלית 1) מבטלים הסה"ל ובחוק זה גצירת הקרקע, 2) מונעים העצמאות הפלסטינאים שהובטחו בשנת 1939, 3) מוסרים הארץ ל"נאכנות" זרה, 4) מושיבים לבי שעה עליה יהודית ומתחילים בעליה גדולה של 100.000.

הדברים הטובים שנהנים לערבים הם בעיקר שליליים (1) לא כדינה יהודית,

(2) הגנה על ארסיים ובעלים זעירים, (3) זכות למדינות השכנות לעכב כל חכניה מיוחדת.

ולערבים יהיה יסוד אחי לצעור שרומן, קופחו, וזכויותיהם, אטילו אלו שהובטחו

בסה"ל נעשקו טוב.

אבל "קיסוח" הערבים אינו אומר מהיהודים מקבלים איזה סיבוק שהוא.

יש כאילו שני חיובים גדולים במסקנות: עליה של 100,000 ונטול הסה"ל, כלומר

ביטול גזרות הקרקע משנת 1940, חיוב אחד אינו אלא מדומה, חיוב שני - מסומק.

ביטול חוק הקרקע הוא רק פורמלי - החוק החדש המוצע ע"י הוועדה, וחוק סיעה

ע"י משרד המוטבות ותאדמיניסטרציה האר"ית יהיה למעשה לא שונה בהכנס המשי, אם כי

לא בצורתו, מהגזירה הקיימת, ורכישה קרקע היתה בלתי אפשרית.

"המסכות" הנדרשת לעליה 100,000 - היא בסביל זקנים, חשופים וילדים, פועלים -

רק מסוב הדורשים לעבודות הקליטה) ועל כך תחליט האדמיניסטרציה האר"ית). עליה ילדים

היא חסונה, אולי החסונה ביותר, אבל הגדרת שני סוגי העולים, והסויג "עד" ככת שאפניד

באנח 1946 עלול להפוך חיוב זה שאינו מזלזל בערכו, למטאלה שהשאר בחלקה (הגדול אולי)

על הנייר.

לעוכת שני חיובים ממוקפקים אלה המסקנות אומרות במפורש:

- (1) לא מדינה יהודית
- (2) הסגף עליה - רק כל עוד הסנדט קיים (עד "חנאכנות") לאחר הנאכנות אין חובת עליה.
- (3) נאכנות - בלי החובות הנקובים בסנדט.
- (4) חוק קרקע חדש שיכבול כל החיובות יהודית חדשה.
- (5) שלילת עליה בזכות.
- (6) ביטול העקרון של עליה לפי יכולת קליטה כלכלית, גם להקושה הסנדט.

7) הסוכנות חייבת למנוע עליה ב", נוסף על חובתה "לדכוי" סירור (אם כי הסלטון

ומלוא הסלטון, נטאר בידי אנגליה).

8) חלות הפיתוח בארצות שכנות.

9) חלות העליה במיתוח (שגורלו בידי המדינות הערביות).

אולם מה שחסר במסקנות אינו כחות מדאיב ממה שיש בהן: אין בעיה של חוטר-טולדת

לעם היהודי (יש רק קרבנות הנאצים), אין קצר היסטורי של עם ישראל לארצו - במקום אלה

הוכרו עקרון חדש: א"י חייבת במידה קטנה למושלימים, יהודים ונוצרים (כדינת חלח-

לאומית?), - ולמעשה - א"י קולוניא אנגלית נצחית.

זוהי הכדיניות שבהצטרף בוויין: חיסול הסת"ל, חיסול הציונות, הארץ - לא לערבים,

לא ליחודים, אלא לאנגלים, "בית לאומי לצבא הבריטי במזרח הקרוב"!

קצת להבין כיצד החמו על הקודה מכיושה זו החברים האמריקנים, שבהוכס יש ידידים

אחרים נאכנים. יתכן שנבחרו מהתאעות האורייגיליות של חברי הוועדה האנגלים:

1) פירוק הסוכנות, 2) הסמדה ההגנה, 3) הקמת מדינה פלשתינאית עצמאית סיד, שהיא תחלים

על עליה וקרע.

למעשה נטארו שני הסעיפים הראשונים גם במסקנות החדשות, אם כי בכנוי צורה,

ובמקום כדינה פלשתינאית מוצעת כדינה קולוניאלית צבאית בריטית, שאינה יותר מולדת העם

היהודי ולא יכולה לעולם ליהפך למדינה יהודית.

האמריקנים נחשפו במלכודת שהכין מטרה החוץ הבריטי, ונתקבל הכסר אמריקני לחיסול

הציונות.

מן ההכרה לעטום סיד סאכץ (במגישה עם הנשיא ועם ראשי הסלטה השלטת) שאמריקא

לא הסמוך ידית על כסקנות אלו הכתהחות להחלטה הקונגרס האמריקני, להחתיבויות שהי

הסלטה, ולהבטחת הנשיא רוזבלט - וההתקפות בנשיא העם היהודי.

הברתי שהופסי ההגה באמריקא יבינו שמסקנות אלו דנות א"י למהומות בלתי פוסקות
גם מצד היהודים וגם מצד ערבים, כגבירות הסגדיות היהודית בעולם, זורעות כרירות בקרב
יהדות אמריקא - ואינן אלו מספיקות האמביציות הציוניות והאנוכיות של האימפריאליזם
הבריטי (לאמפריאליזם קצר רואי) בכזרח הקרוב.

כתובן, כל עוד הדו"ח לא מודס רשמית אי אפשר לעשות כל פעולה פומבית, אבל אם
התוכן הוא כפי שנכסר לי, ויש לי כל היסוד להאמין שהוא נכון, יש להזהיר מיד את תופסי
ההגה בווינגטון לכל תה יד למרכה של משרד החוץ הבריטי.

אני סולה הככתב ע"י אחד מחברי הוועדה, אולם המכתב נכתב בטרם נפגשתי אהם.
מחר בבוקר הם צריכים להגיע לפריס בדרכם חזרה לאמריקא, ואפגש עם שנים שלושה כהם,
מהקרובים לנו ביותר.

אם לא אוסיף כלום לאחר המגישה אהם - סימן שאוכן שנכסר לי והערכתי הסלדעתי
נכונים.

בעוד שנים שלושה ימים אני יוצא ללונדון לבדוק אם יש תקוות-מה להיקון המצב
ע"י גורמים אנגליים או לא.

מכתב זה הוא קונפידנציאלי, רק לחברי נשיאות מועצת החירום ולט.פ. ובשום אופן
לא לפרסום בטום צורה שהיא.

חזקו ואמצו - שלכם באמונת.

23.4.46 - באיחוד של שעות אחדות הגיע האוירון מבגד עם חששת האטריקנים /הוצ'סון שם
עוד לפני שלושה ימים עם הדו"ח לנשיא). קרום ומקדונלד סבורים שניצחו נצחון כביר
ועשו שרות היסטורי לעם היהודי. קרים גם דורש המחיר - הבעת תודה לכרוסמן. "אם לא
תהיה ההלהבות - הרי זוהי כשיח תודה". גם בקסטון סבור שהנחילו לנו נצחון בקרב - אם
כי לא במלחמה". חרדים לעמדה סילוור.